

ระบบการผลิตรายการโทรทัศน์ของสถานีไทยทีวีสีช่อง 3

ขั้นตอนการเตรียมการในการผลิตรายการละครโทรทัศน์ (Pre - Production) ถือเป็นขั้นตอนแรกของกระบวนการผลิตรายการ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่มีวิธีการยุ่งยากพอสมควร เนื่องจากการเตรียมการผลิตละครนั้น เริ่มต้นจากการเลือกเรื่องที่จะนำมาสร้างเป็นละคร การเขียนบทละครโทรทัศน์ การคัดเลือกนักแสดง การหาอุปกรณ์ประกอบฉาก การประชุมร่วมกันระหว่างทีมงานฝ่ายผู้จัดและฝ่ายผู้ผลิตรายการ ซึ่งเป็นการทำงานในรูปของ กลุ่ม หรือ ทีมเวิร์ค (Team Work) อันจำเป็นต้องอาศัยการทำงานร่วมกัน ความเข้าใจกันในระหว่างการทำงาน

การผลิตละคร โดยทั่วไปแล้ว สถานีโทรทัศน์จะเป็นผู้พิจารณาเรื่องหรือละครจากบริษัทผู้ผลิตที่นำเสนอให้กับทางสถานี ตัวอย่างบริษัทประเภทนี้ที่เห็นได้ชัดได้แก่ บริษัท กันตนา ดาราวิดีโอ เอ็กแซ็กท์ เป็นต้น กล่าวคือบริษัทเหล่านี้จะทำการ เขียนบท คัดเรื่อง นักแสดงเอง รวมทั้งมีทีมผลิตรายการเป็นของตนเองแต่การผลิตรายการละครของช่อง 3 นั้น จะต่างกันไป คือ มีทั้งบริษัทรูปแบบดังกล่าวมาเสนอละครให้กับสถานี รวมทั้งมีฝ่ายผู้จัดของทางสถานี ทำการเสนอเรื่องให้ทางสถานีพิจารณา ซึ่งในบั้นนี้จะขอกว่าถึงรูปแบบการผลิตละครรูปแบบหลัง ซึ่งริเริ่มจากขั้นตอนในการเลือกผลิตละคร

การเสนอและการเลือกเรื่อง

ขั้นตอนแรกของการผลิตละครคือการ เลือกเรื่องเพื่อนำเสนอ สำหรับ ระบบการเสนอและการเลือกเรื่องของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 เริ่มจากทางฝ่ายผู้จัด ซึ่งเป็นบุคคลภายนอก ที่เป็นผู้ชำนาญและมีชื่อเสียงในการผลิตละคร นำเสนอเรื่องให้กับทางสถานี โดยได้ค่าตอบแทนในรูปของค่าจ้าง ในการผลิตรายการละคร (ฝ่ายผู้จัดจะมีทีมงานของตน ซึ่งจะกล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของทีมงานฝ่ายผู้จัดในบทต่อไป) ทางสถานีจะเป็นผู้พิจารณาว่าควรที่จะเลือกผลิตละครเรื่องไหน บทประพันธ์ของใครและติดต่อของจอง - ลิขสิทธิ์ จากนั้นก็จะทำเรื่องย่อส่งให้กับทางสถานีฯ โดยจะส่งเรื่องย่อไปให้กับคณะกรรมการบริหารฝ่ายรายการพิจารณาเลือกว่าเรื่องใดเหมาะสมที่จะนำมาทำเป็นละคร หลังจากที่ทางคณะกรรมการได้ตัดสินใจเลือกเรื่องแล้ว ทางสถานีจะต้องส่งเค้าโครงเรื่องย่อของละคร-เรื่องนั้น ๆ ไปให้ คณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ หรือที่เรียก

กันว่า กบว. ตรวจสอบว่าละครเรื่องนั้น ๆ มีความเหมาะสมและสมควรจะนำมาสร้างหรือไม่โดยจะมีข้อกำหนดของการสร้างละคร บัญญัติไว้เป็นระเบียบของกบว. อย่างชัดเจน

หลักการเลือกบทโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3

1. คำนี้ถึงผู้เป็นสำคัญ เนื่องจากละครผลิตออกมาเพื่อตอบสนองความต้องการในด้านความบันเทิงและสาระประโยชน์ให้กับผู้ชมเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ดังนั้นผู้จัดและผู้เขียนบทจะต้องรู้ว่าละครที่ต้องการให้ใคร บุคคลประเภทใดดู ซึ่งปัจจัยที่ใช้ประกอบการพิจารณาคือกลุ่มเป้าหมายของสถานี และช่วงเวลาในการนำเสนอ
2. ความเด่นด้วยวรรณกรรม เป็นเรื่องที่คนนิยมและให้ความสนใจ
3. ความยาวของเรื่อง ควรจะมีขนาดพอดี ไม่สั้นหรือยาวจนเกินไป แต่ความยาวของเรื่องนั้นสามารถจะแก้ไขหรือตัดแปลงได้ตามความนิยมของผู้ดูละคร เรื่องนั้น
4. ความเป็นไปได้ของเรื่องในการจัดทำ ต้องไม่เป็นเรื่องที่ยากจนเกินไปจนไม่สามารถจะใช้เทคนิคสร้างได้ตามจินตนาการในเรื่อง
5. เนื้อหาของเรื่องไม่ควรหนักจนเกินไป เนื่องจากจุดประสงค์หลักของผู้ชมละครโทรทัศน์คือ ต้องการความบันเทิงและผ่อนคลายความตึงเครียดจากชีวิตประจำวัน ดังนั้นเนื้อหาของละครควรจะสอดแทรกความบันเทิง หรือลดความตึงเครียดจากสภาวะปัจจุบันลงได้บ้าง หากเป็นเรื่องที่หนักและเข้าใจยาก คนดูก็อาจเปลี่ยนไปดูรายการของสถานีอื่นแทน แม้ว่าละครจะเป็นละครที่มีคุณภาพก็ตาม แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าละครที่ผลิตออกมาจะต้องเป็นละครประเภทเบาสมองหรือแนวรักเท่านั้น ละครแนวชีวิตเข้มข้นก็เป็นละครที่น่าสนใจ แต่ผู้เขียนบทความจะรู้จักตัดแปลง หรือเพิ่มเติมเนื้อหาบางตอนเช่นกัน สอดแทรกความสนุกสนานและความสดใสลงในบทละครให้มากขึ้น
6. ความทันสมัยของเรื่อง หากเป็นเรื่องของชีวิตคนในปัจจุบัน เนื้อหาก็คควรจะสมจริงสามารถสะท้อนภาพชีวิตจริงในสังคมได้ ไม่ล้าสมัย เพราะผู้ชมละครมักจะสนใจกับสิ่งใกล้ตัว บางครั้งการนำเสนอเรื่องหรือละครเกี่ยวกับประวัติศาสตร์อาจจะไม่ได้รับความนิยมมากนัก เนื่องจากผู้ชมละครโทรทัศน์รู้สึกเป็นสิ่งที่ไกลตัว และไม่เข้าใจสภาพชีวิตและความรู้สึกนึกคิดของคนในอดีตได้

การเขียนบท

จากกระบวนการเสนอเรื่องและคัดเลือกเรื่องก็มาถึงขั้นตอนต่อไปของการผลิตรายการละคร ซึ่งเป็นหัวใจของงานละคร และ รายการโทรทัศน์ทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็น รายการ

สารคดี รายการเพลง รายการทอล์คโชว์ ฯลฯ นั่นคือ บทโทรทัศน์ ซึ่งถือเป็นโครงสร้างหลักในการกำหนดขอบเขต รูปแบบ ระยะเวลาและขั้นตอนในการถ่ายทำตลอดจนงบประมาณ และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของการผลิตละครโทรทัศน์แต่ละเรื่อง และแนวทางในการดำเนินเรื่อง ของทุกรายการ

บทละครโทรทัศน์ เปรียบเสมือน กับถนนที่นำเราไปสู่จุดหมายปลายทางที่ปรารถนา ในบทละครนั้นประกอบด้วยรายละเอียดต่าง ๆ ของละคร นับตั้งแต่ ตัวละคร สถานที่ เวลา อารมณ์ของตัวละคร ลักษณะภาพ ตลอดจน วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องแต่งกายของตัวละคร

โดยทฤษฎีของการเขียนบทโทรทัศน์แล้ว จะแบ่งเป็นภาพและเสียง ในส่วนของ ภาพ (ด้านซ้ายของบทละคร) ลักษณะของภาพ มุมกล้อง ที่ผู้เขียนบทต้องการ ซึ่งอาจเขียนเป็นคัทหนังสื่อบรรยายภาพ เช่น ถ่ายภาพกว้างของบ้านแล้ว zoom in ไปที่หน้าต่าง หรือ อาจใช้วิธีการวาดรูปเพื่อให้ผู้ผลิตละครได้เข้าใจตรงตามที่ต้องการ ส่วนในช่องเสียง (ด้านขวาของบทละคร) ประกอบด้วย บทสนทนาของตัวละคร บทบรรยายเสียงประกอบ ความเงิบ รวมถึง อารมณ์ของตัวละครซึ่งต้องการให้แสดงออกเป็นพิเศษ เช่น ปวเรศ พูดว่า " ผมเสียใจนะแหวน (มองหน้าแหวนด้วยความเสียใจ)" "

แต่ในปัจจุบันผู้ผลิตละครต้องการความรวดเร็ว และความสะดวกมากขึ้น บทละครจึงเปลี่ยนแปลงไป เหลือแต่เพียงช่องเสียงเท่านั้น โดยผู้เขียนบทจะระบุรายละเอียดของอารมณ์ ของตัวละครที่ต้องการจะสื่อกับผู้ชมเป็นพิเศษ ในบทนั้น ๆ และผู้กำกับการแสดงจะเป็นผู้สร้างคัทหนังสื่อจากบทละครให้ออกมาเป็นรูปธรรม ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดในบทการเตรียมการถ่ายทำละครโทรทัศน์

บทละครโทรทัศน์นั้นมีที่มาจากหลายแหล่งอันได้แก่

1. จากนวนิยาย และบทประพันธ์เดิม

กล่าวคือ ผู้เขียนบทละครมักไม่ใช่มุคคคลคนเดียวกับผู้ประพันธ์ ในกรณีนี้จะต้องมีการติดต่อขอซื้อลิขสิทธิ์จากเจ้าของบทประพันธ์ก่อนที่จะนำมาทำเป็นบทละครโทรทัศน์ ส่วนผู้เขียนบทละคร ต้องอ่านบทประพันธ์หรือนวนิยายเรื่องนั้นให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อนว่า เรื่องนั้นมีความเป็นมาอย่างไร มีการดำเนินเรื่องอย่างไร ลักษณะนิสัยตัวละครเป็นอย่างไร ต้องเข้าใจถึงอารมณ์ ความรู้สึก และความนึกคิดของตัวละคร การเปิดตัวละครแต่ละตัวให้ผู้อ่านเข้าใจมีวิธีการอย่างไร มีจุดขัดแย้ง จุดวิกฤต (climax) และจุดจบของเรื่องเป็นอย่างไร และอะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้เรื่องดำเนินไปเช่นนั้น แล้วนำเรื่องนั้น ๆ มา

เรียบเรียงใหม่เป็นบทละครโทรทัศน์ ซึ่งถือเป็นงานเขียนที่ต้องใช้ความสามารถเป็นพิเศษ เพราะจะต้องเพิ่มเติมจากบทประพันธ์หรือนวนิยายเรื่องหนึ่ง ๆ ที่มีบทสนทนาไม่กี่ประโยคให้เป็นบทละครที่จะต้องมีบทสนทนา การดำเนินเรื่องที่มีความยาวถึง 20 ตอนหรือมีความยาวกว่าร้อยฉาก ทั้งนี้ต้องรักษาเนื้อเรื่องเดิมไว้ให้มากที่สุด สำหรับบางฉากที่ไม่สำคัญหรือยากแก่การถ่ายทำอาจตัดทอน หรือเปลี่ยนแปลงฉากได้บ้าง และหากมีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ควรจะบอกกล่าวเจ้าของบทประพันธ์เรื่องนั้นให้รับทราบเสียก่อน

บทประพันธ์ที่ผู้จัดของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 นิยมนำมาเป็นละครโทรทัศน์ มักเป็นบทประพันธ์ที่คนทั่วไปรู้จัก เช่น ในฝัน ปริศนา บทประพันธ์ของนักประพันธ์ที่มีชื่อเสียง อาทิ โรสลาเรน เรื่องโสมส่องแสง หรือบทประพันธ์ที่เคยนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์หรือละครแล้ว ผู้ชมชื่นชอบ เช่น ไม่นั้นไร้ไฟสวาท ทวานมันส์...ฉันคือเธอ เป็นต้น

2. ผู้จัดคิดโครงเรื่องขึ้นมาเอง

โดยอาจนำมาจากประสบการณ์ของตน จากหนังสือพิมพ์ จากเรื่องหรือตำนานที่เล่าต่อ ๆ กันมา หรือ แต่งขึ้นจากจินตนาการ ซึ่งส่วนมากจะเป็นละครสมัยใหม่ สะท้อนสภาพของสังคม เสียชื่อเสียง หรือละครแนวตลก

การดัดแปลงบทละครโทรทัศน์

การดัดแปลง หมายถึง การเปลี่ยนแปลงการนำเสนอด้วยสื่ออีกอย่างหนึ่ง เช่น ดัดแปลงจากนิยายมาทำเป็นบทละครโทรทัศน์ หรือ การดัดแปลงบทภาพยนตร์ให้มาเป็นบทละครโทรทัศน์ เป็นต้น การดัดแปลงจึงเป็นความสามารถในการเปลี่ยนแปลง ปรับ สับเปลี่ยน หรือโยกย้ายบางสิ่งบางอย่าง จากของเดิมที่เขียนหรือประพันธ์ไว้ให้เหมาะสมกับสื่อ เป็นการก่อให้เกิดการสร้างสรรใน เรื่องของโครงสร้าง หน้าที่ หรือรูปแบบที่เหมาะสม

การเขียนบทละครโทรทัศน์ โดยมีที่มาจากนวนิยายนั้น มีลักษณะการดัดแปลง

2 ลักษณะคือ

1. การเขียนบทดัดแปลงโดยอาศัยเค้าโครงเรื่องเดิม (Base on Previously Material) หมายถึงการนำเอาเค้าโครงเรื่องจากนวนิยายหรือแรงบันดาลใจที่ผู้เขียนบทได้มาจากการอ่านนวนิยายมาเขียนเป็นบทโทรทัศน์ กล่าวคือ ผู้เขียนมีแรงจูงใจจากเค้าโครงเรื่องของนวนิยายเรื่องนั้น ๆ แล้วมาดัดแปลง แต่งเติม หรือตัดทอนเรื่องราวตามแต่จินตนาการที่สวนต่อความคิดที่ได้จากนวนิยายเรื่องนั้น การเขียนบทดัดแปลงในลักษณะนี้ถือว่าเป็นกึ่งกลางสร้างงานชิ้นใหม่ โดยไม่ยึดติดกับคำพูด เหตุการณ์ต่าง ๆ ของเรื่องเดิม ผู้เขียนจะ

มีอิสระเต็มที่ในการที่จะเปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมเรื่องเดิมอย่างไรก็ได้

2. การเขียนบทคัดแปลงโดยคงเรื่องเดิม (Adaptation) หมายถึง การคัดแปลงเรื่องจากนวนิยายมานำเสนอในรูปแบบโทรทัศน์ นั่นคือ ผู้เขียนบทจะต้องยึดเนื้อหาจากเรื่องเดิมเป็นหลักและจะต้องถ่ายทอดออกมาให้ครบถ้วนและตรงตามใจความในบทประพันธ์เดิมให้มากที่สุด เท่าที่จะสามารถทำได้ และการเพิ่มเติมให้ผิดจากความหมายหรือผิดเหตุการณ์ เป็นเรื่องที่ไม่ควรกระทำ โดยเฉพาะด้านนวนิยายเรื่องนั้น ๆ เป็นเรื่องที่คนไทยนิยมอ่านกันมากและรู้จักกันเกือบทั้งนั้น เช่น คู่กรรม จากบทประพันธ์ของ ทมยันตี เป็นต้น ยิ่งจำเป็นต้องพยายามคงบทประพันธ์เดิมไว้ให้มากที่สุด

การคัดแปลงบทโทรทัศน์จากนวนิยายนั้น หากมองดูโดยผิวเผินก็คงจะเป็นเรื่องที่ไม่ยาก แต่หากจะมองให้ลึกลงไปแล้ว การเขียนบทละครโทรทัศน์ไม่ใช่การเขียนโดยการดำเนินตามเรื่อง ฉาก และบทสนทนาตามที่ผู้ประพันธ์เดิมได้ประพันธ์ไว้เสียทุกอย่าง หากแต่จะมีการถ่ายทอดให้สอดคล้องกับธรรมชาติของสื่อโทรทัศน์ ดังนั้นหน้าที่หลักสำคัญซึ่งเป็นหัวใจของผู้เขียนบทคัดแปลงจึงได้แก่การแปลงบทพรรณนา หรือคำอธิบายที่เป็นตัวหนังสือให้เห็นเป็นภาพในความเป็นจริง อย่างสอดคล้องและได้อารมณ์ เช่นเดียวกับผู้ที่ได้อ่านนวนิยายเรื่องนั้น ๆ

การพิจารณาบทและการประชุม

หลังจากเสร็จสิ้นขั้นตอนในการเขียนบทละคร และจัดส่งบทไปให้กับผู้จัดแล้ว ผู้จัดจะนำบทละครที่เขียนขึ้นมาส่งให้กับทีมงานฝ่ายผลิตรายการของสถานีฯ ที่ได้รับมอบหมายให้ทำละครเรื่องนั้น ๆ ซึ่งแต่ละทีมงานจะประกอบด้วย ผู้กำกับรายการ, ผู้ช่วยผู้กำกับรายการ ผู้กำกับเวทีและผู้กำกับบท-ประสานงาน ฝ่ายผลิตรายการจะพิจารณาบทละครอีกครั้งว่าเหมาะสมและสมควรจะนำมาทำเป็นละครหรือไม่ ซึ่งฝ่ายผลิตรายการจะต้องอ่านนวนิยายหรือเรื่องย่อของเรื่องนั้น ๆ ก่อนที่จะถูกคัดแปลงเป็นบทละครให้เข้าใจลึกซึ้งเสียก่อน โดยจะคำนึงถึงในแง่

- เนื้อหาและความเป็นไปได้ของบทละคร
- ความเหมาะสมกับสังคมและยุคสมัย
- การลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

หากทำการศึกษาบทละครอย่างถี่ถ้วนแล้วพบว่ามีความบกพร่องซึ่งควรเพิ่มเติม แก้ไข หรือคัดแปลง เช่น การดำเนินเรื่องไม่สมเหตุสมผล ขาดความน่าจะเป็นในชีวิตจริง ทางทีมงาน

ฝ่ายผลิตรายการก็มีสิทธิ์ออกให้ผู้เขียนบทนำไปแก้ไขปรับปรุงใหม่ ละครบางเรื่อง เช่น แม่พลอยหุง มีการดัดแปลงบทละครและเปลี่ยนตัวผู้เขียนบทไม่ต่ำกว่า 3 ครั้ง เช่นกัน ทั้งนี้เพื่อให้ละครออกมาสู่สายตาผู้ชมอย่างมีคุณภาพและสมจริง ถ้าหากว่าแก้ไขบทละครแล้วเนื้อเรื่องไม่สนุกหรือชวนติดตามก็อาจส่งระงับการผลิตชั่วคราวเพื่อหาตัวผู้เขียนบทคนใหม่ และหากผู้เขียนบทหรือผู้จัดไม่แก้ไขบทละครทางทีมงานฝ่ายผลิตรายการจะส่งรายงานให้กับฝ่ายบริหารอธิบายถึงเหตุผลของความไม่เหมาะสมในการผลิตละครเรื่องนั้น ซึ่งฝ่ายบริหารจะทำการพิจารณาอีกครั้งว่าละครเรื่องนั้นควรมำมาทำเป็นรายการละครหรือไม่ ซึ่งในกรณีดังกล่าวนี้จะพบน้อยมากเนื่องจากส่วนใหญ่แล้วทั้งฝ่ายผู้จัดและผู้เขียนบทเป็นบุคคลที่มีความสามารถ มีชื่อเสียงและสร้างสรรค์ผลงานเป็นที่รู้จักกันดีอยู่แล้ว

ภายหลังการพิจารณาและศึกษาบทละครตลอดจนได้บทละครที่สมบูรณ์แล้ว ฝ่ายผู้จัดและฝ่ายผลิตรายการจะประชุมกันโดยผู้เข้าร่วมประชุมจะประกอบด้วย

1. ทีมงานฝ่ายผลิตรายการของทางสถานี ซึ่งได้รับมอบหมายให้จัดทำละครเรื่องนั้น ๆ อันได้แก่

- ผู้กำกับรายการ
- ผู้ช่วยผู้กำกับรายการ
- ผู้กำกับเวที
- ผู้กำกับบทและประสานงาน

2. ทีมงานฝ่ายผู้จัด ได้แก่

- ผู้จัด
- ผู้เขียนบท
- ผู้กำกับการแสดง
- ผู้ช่วยผู้กำกับการแสดง
- ธุรกิจ

3. ฝ่ายศิลปกรรม

4. ฝ่ายเทคนิค

5. ผู้ควบคุมประจำเรื่อง

สาเหตุที่จะต้องจัดการประชุมทีมงานละครเพื่อให้ทุกคนในทีมงานได้ทำความรู้จักทำความเข้าใจในหน้าที่และงานส่วนที่ตนเองต้องรับผิดชอบ สร้างความเข้าใจในการจัดทำ

ละครเรื่องนั้น ๆ ทั้งนี้เพื่อให้ละครที่ออกมาส่งสายตาของผู้ชมมีคุณภาพมากที่สุด โดยในการประชุมจะร่วมกันพิจารณาถึงความเหมาะสมของนักแสดงกับบทบาทของตัวละคร การจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากในกรณีที่เป็นละครย้อนยุคหรือล้ำยุคซึ่งจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับอุปกรณ์ประกอบฉาก สำหรับละครที่ต้องใช้เทคนิคพิเศษต่าง ๆ เช่น ระเบิด ควัน เลือด จะต้องตกลงกันว่าจะให้ผู้ใดเป็นผู้รับผิดชอบ เรื่องที่สำคัญอีกเรื่องที่จะละเอียดไม่ได้ในการประชุมที่มงานก็คือ การกำหนดการออกสำรวจสถานที่ถ่ายทำ เมื่อการประชุมสิ้นสุด ทางทีมงานฝ่ายผลิตรายการ จะทำหนังสือรายงานการประชุมส่งให้กับหัวหน้าฝ่ายผลิตรายการ รับทราบและอนุมัติตามข้อตกลงในที่ประชุม

การคัดเลือกนักแสดง

บทละครซึ่งฝ่ายผู้จัดละครส่งมาให้ทางทีมงานฝ่ายผลิตรายการนั้นจะระบุรายชื่อนักแสดงที่ได้คัดเลือกเอาไว้แล้วในบทละคร นอกจากทีมงานฝ่ายผลิตรายการจะพิจารณาตัวบทละครแล้วยังต้องพิจารณาความเหมาะสมของนักแสดงที่ได้ระบุไว้ด้วยโดยดูจากบุคลิกลักษณะเฉพาะของนักแสดงผู้นั้น ความสามารถในการแสดงบทบาทสีหน้า อารมณ์ว่าเหมาะสมกับบทบาทที่ได้รับหรือไม่ หากพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่เหมาะสมอาจปรึกษาฝ่ายผู้จัดละครขอให้เปลี่ยนตัวนักแสดง และสามารถเสนอนักแสดงที่คิดว่าเหมาะสมได้เช่นกัน

- โดยทั่วไปแล้วทางฝ่ายผู้จัดจะเป็นผู้คัดเลือกนักแสดงซึ่งเป็นดารานในสังกัดของตน ดารานในสังกัดของทางสถานีโทรทัศน์หรืออาจเลือกนักแสดงรุ่นใหม่ซึ่งขณะนี้นิยมเลือกดารานักแสดงวัยรุ่นรุ่นใหม่ เพื่อเปิดโอกาสให้พวกเขาได้แสดงฝีมือ และสร้างนักแสดงที่มีฝีมือล้ำสมัยและมีคุณภาพให้กับวงการโทรทัศน์ด้วย ในบางครั้งทางสถานีโทรทัศน์และผู้จัดจะเลือกนักแสดงที่เป็นที่นิยมและมีชื่อเสียงอยู่ในขณะนั้นให้รับบทตัวละครเอกของเรื่อง เพื่อให้ผู้ชมที่จิตใจชื่นชอบผลงานการแสดงของนักแสดงรุ่นนั้นติดตามชมผลงานของสถานีโทรทัศน์ แต่ปัจจุบันนักแสดงสมทบผู้รับบทตัวละครอื่น ๆ โดยเฉพาะ บทร้ายก็ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นเช่นกัน ดังนั้นกระบวนการในการคัดเลือกนักแสดงจึงจัดว่าเป็นกระบวนการที่มีความยุ่งยากแต่ทว่ามีความสำคัญต่อความสำเร็จของละครเรื่องนั้น ๆ ด้วยเช่นกัน

หลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกผู้แสดง

1. บุคลิกของนักแสดง ผู้จัดจะพิจารณาตัวละครนั้น ๆ ว่าเหมาะสมกับนักแสดงคนใด นักแสดงบางคนจะผูกขาดกับตัวละครตัวใดตัวหนึ่งเช่น กาญจนา จินดาวงษ์ ผูกขาดกับบทแม่ที่เรียบร้อยอ่อนหวาน ส่วน ราตรี วิทวัส ผูกขาดกับบทตัวอิจฉาอยู่เสมอ

2. การรับงานของนักแสดง นักแสดงที่กำลังนิยมและคนดูให้การยอมรับสูงนั้นรับงานแสดง
มากน้อยเพียงใด การที่นักแสดงรับงานมากอาจทำให้ไม่มีเวลาทุ่มเทให้กับงานแสดงได้เต็มที่
ไม่มีการศึกษาเตรียมตัวศึกษาบทละครล่วงหน้า ซึ่งการรับงานของผู้แสดงจะเป็นปัจจัยที่สะท้อน
ถึงคุณภาพของงานแสดงที่ออกมา นักแสดงที่รับงานแสดงละครหลาย ๆ เรื่อง บางครั้งไม่
มีเวลาทุ่มเทให้กับงานละครให้กับสถานี การถ่ายละครเกินเวลาที่ตกลงกันไว้ก็ไม่สามารถทำ
ได้ หรือไม่มาตามเวลาที่นัดไว้ เพราะติดคิวถ่ายละครเรื่องอื่นไม่สามารถปลีกตัวมาได้ทำให้
ทีมงานทุกคนต้องมานั่งรอคน ๆ เดียว ทำให้เสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ โดยเฉพาะ
ในปัจจุบันนักแสดงบางคนนอกจากจะรับงานแสดงแล้วยังเป็นพิธีกร นางแบบ นายแบบ หรือ
นักร้องด้วย ดังนั้นการคัดเลือกนักแสดงโดยพิจารณาจากความนิยมของคนดูเลือกเอานักแสดง
ซึ่งเป็นที่นิยมมีงานแสดงมาก ๆ นั้น ก็เป็นปัญหาเช่นกัน
3. ผู้แสดงมีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักของผู้ชม การคัดเลือกผู้แสดงประเภทนี้จะมีผลดี คือ เป็น
ส่วนที่ดึงดูดผู้ชมให้สนใจติดตามชมละครของสถานี นักแสดงผู้ที่มีฝีมือไม่ลายมือในการแสดงเป็น
ที่ยอมรับของผู้ชม ก็จะทำให้ละครเรื่องนั้นมีรสชาตและน่าชมมากขึ้น แต่การคัดเลือกนักแสดง
ที่มีชื่อเสียงและแสดงละครหลาย ๆ เรื่อง ซึ่งออกอากาศในวันและเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียง
กันก็จะทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกซ้ำซากจำเจ เบื่อหน่าย หรือเลิกชมละครเรื่องนั้นไป ฉะนั้นใน
การคัดเลือกผู้แสดงที่มีชื่อเสียงควรพิจารณาในแง่ของความซ้ำซากของนักแสดงควบคู่กันไปด้วย
4. ผู้แสดงหน้าใหม่ บางครั้งผู้จัดพยายามหานักแสดงรุ่นใหม่ขึ้นมาแทนนักแสดงเก่า เพื่อป้องกัน
ความซ้ำซาก จำเจของนักแสดง และความเบื่อหน่ายของผู้ชม อีกทั้งยังเป็นการเปิดโอกาส
ให้ผู้ที่มีความสามารถในด้านงานแสดง เข้ามาสู่วงการละครโทรทัศน์ ซึ่งเป็นผลมาจากการที่
เยาวชนหรือวัยรุ่นมีความสามารถและกล้าแสดงออกมากขึ้น อีกทั้งสังคมก็เปิดโอกาส เมื่อนัก
แสดงรุ่นใหม่มีความสามารถและประสบการณ์เพิ่มพูนมากขึ้น ก็จะเกิดนักแสดงที่มีความสามารถ
ในการแสดงเพิ่มขึ้นกับวงการโทรทัศน์ไทย
5. นักแสดงในสังกัด ผู้จัดบางคนจะสร้างนักแสดงของตนเองขึ้นมา เพื่อให้แสดงละครให้กับ
ตน การใช้ระบบนักแสดงในสังกัดก็พบว่ามีมาก ตัวอย่างเช่น จริยา สรณคม ซึ่งเป็นนักแสดง
ในสังกัดของ มยุรฉัตร เหมือนประสิทธิเวช เป็นต้น แต่บางครั้งการคัดเลือกนักแสดง โดย
ให้เกณฑ์ในขั้นนี้ก็อาจทำให้เกิดความซ้ำซาก จำเจ และสร้างความเบื่อหน่ายกับผู้ชม ทำให้เลิก
ติดตามผลงานของผู้จัดได้

6. ลักษณะนิสัยส่วนตัวของนักแสดง นักแสดงที่ไม่ตรงต่อเวลา ไม่มาแสดงละครตามเวลาที่
ได้ตกลงกันไว้ ผู้ที่มีนิสัยก้าวร้าว มนุษยสัมพันธ์ไม่ดีและผู้ที่ไม่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
ผู้จัดก็จะไม่คัดเอานักแสดงที่มีลักษณะนิสัย เช่นนี้มาแสดงละครของตน

การคัดเลือกตัวนักแสดง ไม่ว่าจะเป็นตัวละครนำ หรือตัวละครอื่น ๆ ผู้จัดจะต้องพิจารณา
ตามเกณฑ์เหล่านี้ร่วมกัน เมื่อได้ตัวนักแสดงแล้ว ฝ่ายผู้จัดจะเป็นฝ่ายติดต่อและตกลงเรื่องค่าตอบแทนกับนักแสดงเอง

การจัดหาสถานที่ถ่ายทำ

ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์จะระบุสถานที่ดำเนินเรื่องของแต่ละฉากไว้ว่ามีลักษณะแบบใด เป็น
สถานที่ที่ไหน บรรยากาศเป็นอย่างไร อย่างคร่าว ๆ ในบทละคร เพื่อความสะดวกในการจัดหา
สถานที่จัดทำละคร การผลิตรายการละครของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 จะใช้วิธีอัดเจาะ
ซึ่งกล่าวมาแล้วในหน้า โดยรวบรวมสถานที่ของฉากแต่ละฉาก ซึ่งเป็นสถานที่แห่งเดียวกัน เพื่อ
ถ่ายทำบันทึกเทปในคราวเดียวกัน เพื่อความสะดวกในการขอใช้สถานที่นั้น ๆ รวมทั้งเป็นการ
ประหยัดเวลาและงบประมาณในการผลิต ทำให้การผลิตละครดำเนินไปอย่างรวดเร็ว ไม่ต้อง
เดินทางไปถ่ายทำที่สถานที่นั้น ๆ หลาย ๆ ครั้ง แต่การใช้วิธีอัดเจาะนั้นมีการบกพร่องประการ
แรก คือ อาจทำให้ไม่ต่อเนื่องของภาพ เช่น เคื่องแต่งกายของนักแสดงเปลี่ยนแปลงไปทั้ง ๆ ที่
ตามบทละครเหตุการณ์นั้นเกิดอย่างต่อเนื่อง หรือ อุปกรณ์ประกอบฉากเปลี่ยนไป เพราะถ่ายทำละคร
มิได้ถ่ายทำบันทึกเทปโดยเรียงตามฉากของบทละคร ประการที่สอง วิธีการอัดเจาะอาจทำให้นัก
แสดงเกิดความสับสน ไม่มีความต่อเนื่องของอารมณ์ในการแสดง ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้กับการแสดง
ในการสร้างอารมณ์ให้กับนักแสดงก่อนแสดงฉากนั้น ๆ

การผลิตรายการละครสมัยก่อนนิยมใช้สถานที่ในห้องส่งในสถานีโทรทัศน์ คัดแปลงเป็นฉาก
สถานที่ต่าง ๆ เหมือนกับฉากที่เห็นในการแสดงละครเวทีซึ่งดูแล้วไม่สมจริง ฉากบางฉากไม่
เหมือนกับสถานที่นั้นจริง ๆ ทำให้ไม่สามารถสร้างอารมณ์ร่วมกับผู้ชมได้ตามต้องการ ต่อมาเมื่อ
วิวัฒนาการก้าวหน้าเครื่องมือและอุปกรณ์ในการผลิตละครมีความทันสมัยมากขึ้น สามารถเคลื่อน
ย้ายเครื่องมือที่ใช้ในการผลิตละครเหล่านี้ไปใช้ถ่ายทำและบันทึกเทปละครในสถานที่ต่าง ๆ ได้
การถ่ายทำละครนอกสถานที่จึงเป็นที่นิยมในปัจจุบัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเหตุผลสำคัญ คือ

1. การถ่ายทำนอกสถานที่ ทำให้ละครเป็นไปตามเนื้อเรื่องหรือใกล้เคียงกับเนื้อเรื่องของผู้เขียนบทละครต้องการ
2. มีความสมจริงสมจัง เรื่องราวดำเนินไปตามสถานที่จริง ทำให้ผู้ชมสามารถทำอารมณ์ให้คล้อยตามและซาบซึ้งกับเรื่องราวได้มากกว่า
3. ทำให้การแสดง อารมณ์ของนักแสดงเป็นไปตามธรรมชาติ เนื่องจากนักแสดงได้สัมผัสกับบรรยากาศของสถานที่นั้นจริง ๆ
4. การสร้างฉากจำลอง แต่ละฉากนั้น ต้องใช้เวลา รวมทั้งเสียค่าใช้จ่ายในการสร้างสูง
5. การสร้างฉากจำลองขึ้นมาบางครั้ง ทำไม่ได้เหมือนของจริง หรืออาจสร้างฉากบางฉากไม่ได้ เช่น ฉากภูเขา ฉากสนามบิน

แม้ว่าการถ่ายทำละครนอกสถานที่จะมีข้อดีอยู่มากแต่ก็มีข้อบกพร่องเช่นกัน

1. ต้องทำงานแข่งกับเวลา กล่าวคือต้องถ่ายทำละครให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด เพราะสถานที่บางแห่งจะต้องเข้าสถานที่ เช่น ฉากร้านอาหาร ฉากสนามบิน เป็นต้น
2. ไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้ เนื่องจากไม่สามารถคาดเดาว่าคงจะเกิดอุปสรรคขณะถ่ายทำหรือไม่ ตัวอย่างอุปสรรคของการถ่ายทำที่เก๋บ๋อยที่สุดก็คือ การมีคนมางูขณะที่ถ่ายทำ ซึ่งเป็นปัญหาที่แก้ไขได้ยาก เนื่องจากสถานที่บางแห่งเป็นสถานที่สาธารณะไม่สามารถห้ามคนอื่น ๆ ให้เดินผ่านหรือมายืนดูได้
3. ติดต่องานระหว่างสถานที่ถ่ายทำ กับ รถที่ใช้บันทึกเทป ต้องอาศัยวิทยุสื่อสาร ซึ่งอาจสื่อสารกันไม่ชัดเจนเหมือนกับการติดต่องานในห้องส่ง
4. อาจเกิดภาพโศก เมื่อเปลี่ยนสถานที่ถ่ายทำ เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย นักแสดง รวมทั้งอุปกรณ์ประกอบฉากอาจไม่เหมือนเดิม เนื่องจากไม่ได้ถ่ายทำฉากต่อเนื่องกันในคราวเดียวกัน นอกจากนี้จะใช้วิธีการถ่ายทำนอกสถานที่แล้ว ปัจจุบันผู้ผลิตละครมักแข่งขันกันดึงผู้ชมโดยยกกองถ่ายละคร ไปถ่ายทำกันในประเทศด้วย เนื่องจากเวลาและงบประมาณในการผลิตละครนั้นมีอยู่อย่างจำกัด ผู้ผลิตจึงพยายามถ่ายทำบันทึกเทปละครในประเทศเฉพาะฉากสำคัญ และฉากซึ่งเป็นสถานที่นอกตัวอาคารให้ได้มากที่สุดรวมทั้งเก็บภาพของประเทศนั้น ๆ ให้ได้มากที่สุด เพื่อนำกลับมาใช้เป็นภาพปูพื้นให้ผู้ชมทราบว่าฉากนั้น ๆ เป็นสถานที่ ๆ ตัวแสดงอยู่ต่างประเทศ แต่จริง ๆ แล้วเป็นฉากที่ถ่ายทำกันในประเทศ เช่น เรื่องแม่พลอยทุ่ง ในฉากบ้านพักของหมอปวเรศในประเทศนิวซีแลนด์ เมื่อตัดภาพมาที่ฉากนี้ก็จะเริ่มถ่ายจากภาพภายนอกของบ้านซึ่งเป็นภาพ ที่บันทึกเทปในประเทศจริง ๆ หลังจากนั้นจะตัดภาพกลับมาถ่ายภายในบ้านของหมอปวเรศ ซึ่งจริง ๆ ถ่ายทำในประเทศไทยแต่ใช้วิธีการตกแต่งฉากและจัดหาอุปกรณ์

ประกอบฉากรวมทั้งเครื่องแต่งกายของนักแสดง เป็นกลไกในการสร้างฉากให้เป็นบ้าน เหมือนกับบ้านในต่างประเทศ ผู้ชมก็จะเข้าใจว่าฉากนั้น ๆ เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ แม้ว่าจริง ๆ แล้วคนดูอาจรู้ว่าเป็นภาพที่ถ่ายทำในประเทศไทยก็ตาม แต่ในบางฉากผู้ผลิตสามารถสร้างได้เหมือนกับสถานที่ในต่างประเทศอย่างสมจริง ซึ่งฝ่ายธุรกิจผู้จัดหาสถานที่ในการถ่ายละคร ฝ่ายจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก รวมทั้งฝ่ายจัดหาเครื่องแต่งกายนักแสดงจะเป็นตัวจักรกลสำคัญในการสร้างความสมจริงของฉาก

การจัดหาสถานที่เพื่อถ่ายละครนั้นมีความสำคัญ ดังนั้นก่อนการออกไปถ่ายทำจริงจึงต้องมีการสำรวจสถานที่ก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ละครบางเรื่องซึ่งมีฉากที่จะต้องถ่ายทำในต่างประเทศ การสำรวจสถานที่เป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก ตัวแทนทีมงานของผู้จัดและตัวแทนฝ่ายผลิตรายการของทางสถานีโทรทัศน์จะร่วมกันออกไปสำรวจสถานที่ที่ฝ่ายธุรกิจจัดหาไว้เพื่อพิจารณาว่าสถานที่นั้นมีความเหมาะสมตรงตามเนื้อเรื่องหรือไม่

สิ่งที่ต้องคำนึงในการสำรวจสถานที่

1. สถานที่ถ่ายทำ เป็นสถานที่ที่ตรงกับความต้องการของทีมงานผู้ผลิตหรือไม่ เช่น ต้องการฉากคลินิกที่อยู่ในต่างจังหวัด หากสถานที่ที่หาได้นั้นอยู่ในกรุงเทพฯ ก็ต้องเป็นสถานที่ที่อยู่บริเวณชานเมือง หรือมีลักษณะใกล้เคียงกับฉากในต่างจังหวัดที่ต้องการ นอกจากนี้ต้องพิจารณาด้วยว่าเป็นสถานที่ภายในตัวอาคารหรือภายนอกอาคาร มีความสูงเท่าไร มีความกว้าง ยาวเท่าไร ทางเข้าออกตัวอาคารเป็นอย่างไร ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการนำรถ O.B. (OUTSIDE BROADCASTING VAN) ซึ่งใช้ในการบันทึกเทปละคร เข้าไปจอดในสถานที่นั้นและนำสายไฟและอุปกรณ์ต่าง ๆ ต่อเข้าไปยังสถานที่นั้นได้สะดวก
2. เวลาในการถ่ายทำ เป็นเวลาเช้าตรู่ กลางวัน เย็น หรือกลางคืน
3. ทิศทางของแสง ในสถานที่นั้นและเวลาที่จะถ่ายทำ แสงอาทิตย์มีทิศทางเป็นอย่างไรเงาของต้นไม้หรืออาคารอยู่ทางด้านไหน เงาหรือแสงอยู่ในทิศทางที่มีผลต่อภาพที่จะบันทึกเทปหรือไม่
4. แหล่งไฟฟ้า แสงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการผลิตรายการทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นการบันทึกเทปนอกตัวอาคารหรือภายในตัวอาคารก็ตามจะต้องใช้แสงเป็นส่วนประกอบสำคัญเสมอ อาจต้องใช้แสงเพื่อสร้างความสว่างให้กับสถานที่นั้น หรือใช้เพื่อลบเงาที่เกิดขึ้นก็ตาม ดังนั้นในการสำรวจสถานที่ที่จะต้องพิจารณาถึงแหล่งไฟฟ้าด้วย
5. ทิศทางของกล้อง เมื่อสำรวจสถานที่และทิศทางของแสงแล้วจะต้องกำหนดทิศทางของ

กล้องด้วยว่าจะวางกล้องไว้ที่จุดใดหรือมุมใดบ้าง และจะต้องมีอุปกรณ์ช่วยในการเคลื่อนย้ายกล้องหรือไม่ ซึ่งทิศทางของกล้องแต่ละทิศจะสร้างอารมณ์ของภาพได้ต่างกัน

6. เสียง ในบริเวณที่จะถ่ายทำนั้นมีเสียงรบกวนหรือไม่ เช่น ถ้าเป็นสถานที่ที่ใกล้กับเส้นทางเดินรถของรถไฟซึ่งอาจก่อให้เกิดเสียงรบกวน ก็ควรจะหลีกเลี่ยงการถ่ายทำในบริเวณนั้น เนื่องจากเราไม่สามารถคาดเดาได้ว่ารถไฟจะวิ่งผ่านไปเมื่อไร

7. การขออนุญาต สถานที่บางแห่งต้องขออนุญาตก่อนเข้าไปถ่ายทำ ฝ่ายธุรกิจจะต้องติดต่อประสานงานกับสถานที่นั้น ๆ ให้เรียบร้อยว่าจะขอใช้สถานที่นั้นในวัน เวลาใด และใช้เวลาในการถ่ายทำในสถานที่นั้นนานเท่าไร

8. สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่พัก อาหาร ที่จอดรถ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานที่จอดรถของกองถ่ายละครเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก เนื่องจากการถ่ายละครมีอุปกรณ์ต่าง ๆ มากมาย ซึ่งต้องใช้รถบรรทุกมาหิ้วเสื้อผ้านักแสดง อุปกรณ์ประกอบฉาก และเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ นอกจากนี้แล้วยังมีรถของนักแสดง ผู้กำกับการแสดง ผู้ช่วยผู้กำกับการแสดง ผู้จัด และบุคคลอื่น ๆ ในทีมงาน ดังนั้นการสำรวจสถานที่ที่จะตั้งค่านิ่งถึง สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ด้วย

ในการสำรวจสถานที่บางครั้งก็ไม่จำเป็นเนื่องจากผู้ผลิตอาจไม่มีเวลา แต่หน้าที่ในการจัดหาสถานที่นั้นฝ่ายธุรกิจจะเป็นผู้รับผิดชอบ ฝ่ายธุรกิจจะต้องจัดหาสถานที่ซึ่งมีปัจจัยต่าง ๆ ที่ควรคำนึงถึงในการสำรวจสถานที่ ซึ่งได้กล่าวมาแล้วนั้น อย่างไรก็ตามการถ่ายละครในต่างประเทศนั้น การสำรวจสถานที่ยังคงเป็นสิ่งสำคัญและควรถือปฏิบัติอยู่เช่นเดิม

ชำนาญกานท์หอสมุด

บทสรุป

การผลิตรายการละครของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ต้องผ่านขั้นตอนต่าง ๆ ที่ยุ่งยาก ซับซ้อน ซึ่งต้องใช้ความพิถีพิถันในการพิจารณาเลือกเนื้อเรื่องและผู้จัดแต่ละคนเสนอเข้ามา เพื่อนำมาสร้างเป็นละครซึ่งเนื้อเรื่องของละครจะต้องเป็นประโยชน์แก่ผู้ชม และถูกต้องตามที่ระเบียบของคณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์กำหนด เมื่อผ่านการคัดเลือกเรื่องแล้ว ฝ่ายผู้จัดจะจัดหาผู้เขียนบทละครให้เขียนเรื่องซึ่งได้รับการจัดเลือกนั้น ๆ เป็นบทละคร และบทละครที่ได้นั้นจะเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างละคร ดังนั้นผู้จัดควรจัดหาผู้เขียนบทที่มีประสบการณ์และเป็นผู้ที่ประชาชนให้การยอมรับในผลงานมาเขียนบทละคร หลังจากได้บทละครที่สมบูรณ์แบบแล้วจะจัดให้มีการประชุมทีมงานทั้งทีมงานฝ่ายผู้จัดและผู้ผลิตรายการ เพื่อพบกัน และทำความเข้าใจในหน้าที่ของแต่ละฝ่าย ในการประชุมที่งานนี้มีความสำคัญคือเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างทีมงานและฝ่ายผู้ผลิตรายการ ขั้นตอนต่อไปคือการคัดเลือกนักแสดงโดยจะพิจารณา คัดเลือกนักแสดงที่มีความเหมาะสมกับบทบาทนั้น ๆ ซึ่งทางฝ่ายผู้จัดจะพิจารณาความเหมาะสมร่วมกับทางฝ่ายผู้ผลิตรายการของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 หลังจากนั้นจะเป็นขั้นตอนการสำรวจความเหมาะสมของสถานที่ถ่ายทำซึ่งนิยมไปถ่ายละครในสถานที่นั้นจริง ๆ ทั้งนี้เพื่อความสมจริงของฉากและให้ตัวละครและผู้ชมเกิดความรู้สึกคล้ายตามกับบรรยากาศของสถานที่นั้นจริง ๆ แต่การถ่ายทำ นอกสถานที่นั้นจะต้องยกทีมงานที่ประกอบด้วยบุคลากรจำนวนมาก รวมทั้งอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตละครนอกสถานที่ออกไปด้วย ซึ่งอาจก่อให้เกิดความยุ่งยาก นอกจากนั้นแล้วขณะนี้ทางสถานีโทรทัศน์ต่าง ๆ ยังคงใช้กลยุทธ์ในการดึงผู้ชมละครโดยยกทีมงานละครไปถ่ายทำในต่างประเทศ แม้ว่าจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการผลิตมากกว่าเดิม แต่กลยุทธ์นี้ก็ยังเป็นวิธีที่นิยมกันมากในปัจจุบัน

ศาสตราจารย์ ดร. อรรถกฤษณ์
ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาระบบการสื่อสาร
โทรคมนาคม